

ENTRE LA LLIBERTAT I LA CENSURA

Censura a la creació cinematogràfica?

Poques activitats queden lliure de censura. L'art —en teoria, la mostra màxima de llibertat— semblava escapar d'aquestes regles constrenyedores; especialment el cinema, en totes les seves expressions. Ja no. Les autoritats europees han sortit de pesca i han estrenat xarxa nova. Els espais per a la creació poden ser, a partir d'ara, més petits, més tancats, més com convenen al poder i al negoci (que ve a significar el mateix). Per què serà que cada vegada que un polític legisla, un empresari se'n beneficia? La nova regulació de la Comissió Europea —això sí, emmarcada amb un pressupost d'allò més brillant— obre un munt de finestres per les què les empreses poden treure fruit, molt fruit. Afavorir, per exemple, les corresponsalies de mitjans públics de televisió a una o dues empreses privades, necessàriament provoca un dèficit d'imparcialitat.

El pitjor engany, però, arriba quan la nova normativa ve embolcallada per la idea d'afavorir la llibertat dels au-

tors, de promoure el respecte a la dignitat humana i de salvaguardar els valors de la independència creativa. Desenganyem-nos: la llibertat no es regula amb lleis, per benintencionades que semblin; la llibertat és, precisament, anar més enllà de les regulacions administratives.

Cada vegada que un administrador públic es posa a legislar sobre els drets humans, els humans perdem un tros de llibertat que ens pertany.

Per exemple: matem o no matem conills? Sí o no? Els que siguin caçadors diran que sí; els que som incapaços d'agafar un obrellaunes, apart de ser massa sensibles, direm que no. Que la autoritat vingui a dir-nos la quantitat de conills que es poden matar, no arregla el problema ni el dels conills ni el del caçador ni el de l'hiper-sensible.

Hi ha una solució, l'home sempre té a l'abast una solució. En aquest cas, seria tenir criteri propi, rebutjar el menjar precuinat, obrir la nevera i fer-se

qualsevol invent alimentari per a poder fer així una digestió, si no copiosa, sí com a mínim digna. O, per posar un altre exemple, si no vol pel·lícules programades, quedar-se a casa i llegir un llibre, encara que sigui la Bíblia.

